

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1333

1287

C O D I C E S

1288

san ἀντρύμα Typographi artem suam occultare volentis, atque adeo Libellum illum non manuscriptum, sed impressum esse. Sed enim, quod vel Prosodia docere poterat, sine manibus hic allusio est ad Virgilianum illud: *Quisque suos patimur manes, nihilque vult aliud, quam Textum sine naevis exaratum esse, ut pluribus dixi in Miscellis meis vernaculis seu Lese fructe 1797. 8. editis P. I. p. 44.*

DLXXIV.

R. 3128 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 60. 4. per duas columnas non una manu et primum minutius exaratus, rubro distinctus et olim monasterij canonicorum regularium ordinis S. Augustini ad S. Dorotheam wienne continet I. Breviloquium D. Bonaventurae, prout habetur Edit. Lugd. Opp. 1668. T. VI. p. 5. et init: *Fle-
do genua mea ad patrem domini nostri ihesu christi &c.* A quibus verbis cum etiam ejus Soliloquium ineat, cavenda est confusio. Breviloquium nostrum dogmaticum est et didacticum; Soliloquium vero mysticum et affectivum, praeterea Dialogo inter Animam et Hominem scriptum.

II. a fol. 31. ad finem Codicis habentur Conceptus praedicabiles, seu Notata homiletica de diversis Materiis moralibus, quorum priora certis per annum Festis accommodata sunt, puta de Assumptione, Annunciatione, Nativitate beate virginis, Epiphania &c.

Posteriora, eaque plura, quaquam evagantur, v. g. de die Judicij, Quod multi dampnatur et pauci salvantur, De duodecim condicionibus creaturarum, De decem beneficijs que nobis christus contulit per incarnationem suam, et ita passim numerica.

DLXXV.

Codex membraneus lat. Sec. U. 110 XV. Folior. 159. 4. partim lineis longis, partim per duas columnas a diversis exaratus, minioque distinctus I. titulum praefert: *Incipit breuiloquium. Nempe Bonaventurae O. M. Card. Scriptoris Sec. XIII. Initium: Fle-
do genua mea ad patrem domini nostri ihesu christi &c.* Divisum est dogmaticum istud Compendium in VII. Partes, earumque Capita, ut in Edit. Opp. omn. Lugd. 1668. T. VI. p. 5. quacum Exemplum praefens satis consonat, si demas Prooemii finem, qui in Edit. est: et septuaginta duobus capitulis distinguuntur; in Codice vero procurrit multo longius omnium Partium et Capitulorum sistendo Titulos, qui cum alioquin ante Partes et Capitula fingillatim habeantur, hic consulto ab Editoribus omisi esse videntur. Elocutio saepe variat. Finis Opusculi: *donec intrem in gaudium dei mei qui est trinus &c.*

II. fol. 64. Opusculum alterum, quod ἀντρύγεαφως incipit: *Postulat a me uestra dilectio, ut de Articulis fidei et ecclesie sacramentis aliqua uobis compendiose pro memoriali transcriberem &c.* Est ve-

ro

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1333

1289

D O G M A T I C I .

1290

ro Thomae Aquin. Bonaventurae amicissimi sub exordia Typographiae prelo frequenter subjectum, et receptum in T. XVII. Opp. omn. edit. Rom. 1570. ubi fol. 61. est Opusculum n. V. et finit: corpus spirituale in vitam et gloriam eternam, ad quam gloriam nos perducat pater et filius et spiritus sanctus. Amen. Non optimo Exemplari usum fuisse Librarium nostrum declarant vocum spatia hinc inde relata.

III. fol. 73. p. 2. Enumeratio quarundam Sententiarum erronearum, ut plurimum Pelagio tributarum, cum brevi refutatione, quae definit in Errores XXIV. Graecorum. Videtur initio truncata; incipit enim: quod oratio boni hominis preualeat misse sacerdotis, contra dignitatem est sacramenti. Censeo praemittendum: Dicere; nam reliquae Propositiones ferme omnes ita inchoant v. g. Dicere quod aliquis veniat ad hoc, quod deo non indigeat, blasphemia est in deum &c. Dicere quod &c. Finis: Item quod Prelati grecorum Sacerdotes et Religiosi iniungunt penitentiam grecis ut interficiant latinos. Unde haec accepta sint, ignoro.

IV. fol. 77. p. 2. Evangelium, ut e calce adsumo, nychodemii. Initium est: Factum est in anno XVIII. Imperatoris Tyberij cesaris Romanorum et Herodis filij Herodis Imperatoris galilee. anno XIX. principatus eius. VIII. kalen. Aprilis. quod est XXI. mens. marci. consulatus filij vellionis in

anno IIII. CC. II. olimpiadis sub principatu iudeorum sacerdotum. Anne et Cayphe post crucem et passionem domini Historiatus est nichodemus acta a principibus sacerdotum et reliquis iudeis. Mandauit ipse nichodemus literis hebraicis. Chronologia haec pariter praemittitur in Exemplo, quod dedi Vol. I. P. 1. col. 453. in vetusta Editione literis Gunth. Zeiner s. l. et a. f. in Versione germ. et anglosax. a Fabricio in Cod. Apocr. N. T. P. I. p. 235. citatis; at vero Editio in Orthodoxograph. T. I. p. 643. et ipsa Fabriciana l. cit. p. 238. eam ad calcem habent. Corruptio ejus vel ex adfignato Consulatu liquet; jam enim, ut vidimus, consulatus filij vellionis, jam consulatu Rufini et Rubellionis, jam consulatu Rifi vellionis, jam des Raths des Sun Nationis, jam plane consultatoriae Revelationis legitur. Dignum sane patella operculum. Deinceps Exemplar praesens cum Fabriciano coincidit in his verbis: Anna et Cayphas et Sobne et tathan Gamaliel Judas Levi &c. verum cum §. ejus XXVI. in his definit: ac posuit in codicibus publicis pretorij sui; statimque sequitur: Post hec scripsit (Pilatus) hanc epistolam ad claudium Imperatorem augustum; et ipsa Epistola. Lectionis varietatem in re frivola adnotare non duxi operae pretium; id tamen non praetereo, Pilati uxorem, quae Fabricio adpellative procul posita est, Codici nostro proprie Proculam esse, quo nomine

1291

C O D I C E S

2392

ne etiam apud Graecos quosdam et in *Pseudodextri Chronico* venit.

V. fol. 86. Omissa *Alexandri* nomine Epistola: *Ad aristotilem magistrum suum de itinere et de situ Indie.* Jam indicatus spurius hic foetus isto Vol. ut *Index* docet. Ejus initium est: *Semper memor tui eciam inter dubia bellorumque nostrorum pericula. karissime preceptor &c.* Non optimum nactus Exemplar Librarius spatia vocum quandoque nuda destituit. Pagina 1. ab alia manu emendata est. In fine quaedam desunt.

VI. fol. 96. p. 2. *Liber belli magni allexandri hic incipit.* Vide licet ita: *Egyptii sapientes — ati (nati, sati?) Genere diuino pri-* mum feruntur permensi quod sunt terram ingenij peruicacia et ambitum celi stellarum numero adsecuti, quorum omnium ne~~taban~~ prudenter fuisse comprobatur. &c. *Ne~~tabanus~~, Neptanebus, Ane-* Ganabus, *Ne~~taban~~ebris* juxta putidam hanc Fabellam adsumta per magiam draconis forma *Jovem Ham-* monem mentitus *Alexandri* ex *O-* lympiade pater factus est, ut alia absurdia taceam, quae per vitam *Alexandri* usque ad ejus sepulturam decurrunt in Exemplaribus integris; nostrum enim in narratione de *Candaulo* et *Ptolemaeo* *Alexandrum* simulante deficit, pluraque omittit alia, et inter cetera totum *Alexandri* cum *Bragmanibus* negotium, quod Fabulae consarcinator certe *Palladio* sublegit. Atque in hoc ipso loco deprehendit.

disse mihi videor vestigium Patriae ejus; ait enim, *Alexandrum* a transfeundo ad *Bragmanas* flumine prohibitum fuisse, *quod erant ibi yppotami multi — et cocodrilii*, quae μεταθέσις pro *Crocodili* in usu *Italorum* est. Ut ut se res habeat, mature Commentum istud prela invasit, et variis quidem linguis: Latina quippe *Argentinae* 1486. 89. 90. 94. *Romae* 1490. praeter Editiones sine l. et a. binas, quarum una f. min. 92. altera 4. folia 62. censem. Italica *Tar-* visii 1474. *Venet.* 1477. Belga- ca *Delphis* 1488. et 91. Germanica *Augustae* 1472. 73. 78. 80. 83. *Argentinae* 1488. et 93. Et hic quidem indigne *Eusebio* tribuitur; interpretem tamen tene- mus *Jobannem Hartlieb Medicum* versione sua *Alberto Bav.* Duci gratificatum, quem unde *Fabricii Biblioth. graeca* L. III. c. 8. n. II. *Mollerum* cognominet, nescio, quemadmodum nec *Jul. Valerium*, nec *Radulphum Abb. S. Al-* bani, aut *Galfredum Hemlingto-* num Fabulae nostrae haec tenus au- torem puto. Siquidem eam *Qua-* licbinus quidam *Aretinus* versibus elegiacis illigavit, ut *Fabricio* l. cit. p. 277. visum, Sec. saltem XIII. extitit.

VII. fol. 113. *Liber Soliloquiorum Beati Augustini.* Subpositius ille et recentior, qui incipit: *Cognoscam te Domine cognitor meus* &c. Integer est, ut legitur *Opp. Augustini* edit. *Maur. T. VI. ap-* pend. col. 85.

VIII.

1293

D O G M A T I C I .

1294

VIII. fol. 139. ἀδεσπότως Epistola D. Hieronymi ad Eustochium, quae incipit: Audi filia et vide et inclina aurem tuam &c. et habetur Edit. Vallars. T. I. n. XXII. col. 87. Pariter in Codice integra.

IX. fol. 155. p. 2. Sopbronius eusebius Jeronimus Oceano suo salutem. Deprecatus es ut tibi breuiter exponeremus &c. Epistola spuria in T. XI. a Vallarsio rejecta ad col. 270. et in Codice ultimo Capite multata.

X. fol. 157. absque inscriptio-
ne pariter spuria et rejecta T. eod.
ad col. 227. hoc initio: Qui ethio-
pem inuitat ad balneas &c. Inte-
gra est, et in Edit. audit: Ad
Pammachium et Oceanum.

DLXXVI.

U. 908 Codex membraneus lat. Sec.
XIII. Folior. 221. f. per duas
columnas non una manu, et multi-
bus vocum compendiis exaratus,
coloribus distinctus, ab aevo, si-
tuque non optime habitus, et olim
inter XVII. Volumina ab Andrea
de Weytra Theol. Prof. et ad
D. Stephanum Canonico transcri-
pta Collegio Ducali in Wienna
insignitur minio: Quintum sextum
quodlibeta et pars de septimo Got-
fridi de fontibus secularis, et fe-
cit 14^{im} quodlibeta in toto. Tò Se-
cularis item dirimere videtur in-
ter Literatores, quorum quidam,
ut Waddingus et Tannerus Gode-
fridum seu Galfredum de Fontibus
aut Fontanis Fratrem Minorem,
alii, ut Oudinus et Foppenius Can-
Denis Codd. Theol. V. II. P. II.

cellarium Paris. aut plane Episco-
pum Camerac. volvere. Codex no-
ster illius tempora satis adtingit;
vixisse enim circa a. 1280. credi-
tur. In anteriore Theca hanc rub-
ricam a Sec. XIV. manu lego:
*Apud predicatorum Wyenne iacet
in eorum libraria quidam liber con-
tinens 14. quodlibeta gotfridi de
fontibus non secundum ordinem se-
cundum quem ipse fecit, sed quo-
modo allegat eum quidam frater
ordinis predicatorum, bernhardus
scilicet episcopus claromontensis,
qui sicut impugnauit et corrupit
Hainricum de gandaio in suis quod-
libetis, sic et istum impugnat et
corrumpit, Et ideo liber prenomi-
natus pocius dicatur corruptorium
Gotfridi quam eius quodlibeta. Non
favebant in decisionibus suis Hen-
ricus et Godefridus religiosis Or-
dinibus, ut tunc passim ferrebat
aemulatio. Exemplo sit Godefri-
dus, qui Quodl. V. Quaest. 16.
nobis fol. 9. p. 2. hanc propug-
nabat Thesin: Status sacerdotum
parochialium est perfectior quam
status religiosorum; unde etiam
ab Oudino T. III. col. 584. anti-
monachus et antiregularis dictus
est. In illum igitur, uti in Ganda-
vensem et Jacobum de Viterbio O.
Aug. insurrexit Bernhardus de Ar-
vernia, ut habes in Scriptt. Ord.
Praed. T. I. p. 492. ubi tamen
de Claromontano ejus Episcopatu
minus fiderent pronuntiatur. Por-
ro Quodlibetum V. a quo Codex
noster auspicatur, incipit: Quere-
bantur quedam circa deum quedam
circa creaturas. Circa deum que-
dam querebantur pertinentia ad es-
sen-*

M